Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 21 (273) ☆ Sâmb. 27 Martie 1954 ☆ 4 pag., 15 bani

La noi, de cum se desprimăvărează, în grădinile din jurul caselor începe forfota. La munte trebuie să te grăbești și cu semănatul și cu culesul. Te zorește clima.

Și în cele trei grădini ale școlii noastre a început munca. Pionierii din detașamentul 4 au grijă de grădina de flori, cei din detașamentul 3 de grădina de zarzavat, iar cei din detașamentele 1 și 2 de livadă.

Când ies pionierii și școlarii la treabă, în cele trei grădinițe cântecele vesele se aud până hăt departe. Ei taie crengi uscate, văruiesc pomi, sapă și greblează. Intr'o zi au curățat și văruit cei peste 100 de pomi, au aranjat straturile din grădina de flori și au curățat tarlaua pentru zarzavat.

„Copiii ăștia nu stau nici cât scaperi", îi auzi pe părinții lor vorbind. Și așa și este.

Eugenia VOINEA
Instructoarea unității „Filimon Sârbu" comuna Ghelar, regiunea Hunedoara

Concursul tinerilor grădinari și pomicultori

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, împreună cu Ministerul Invățământului și Ministerul Agriculturii și Silviculturii, inițiază, începând cu primăvara acestui an, organizarea „Concursului tinerilor grădinari și pomicultori".

La acest concurs pot participa toți pionierii și școlarii din școlile de 4 ani și 7 ani, pionierii și școlarii din clasele I—VII dela școlile de 10 ani, din casele de copii, membri ai cercurilor tinerilor naturaliști, precum și pionieri și școlari în mod individual.

Participanții la concurs vor trebui să planteze pomi, arbuști, căpșuni, să amenajeze mici grădini de zarzavat, să adune semințe de pomi și să îngrijească culturile. Pentru culturi, participanții vor folosi terenurile din jurul școlii lor, a internatului sau a casei de copii, porțiuni din grădinile G.A.S. sau G.A.C., grădinile din jurul casei părinților.

Intrucât participarea la concurs se face fie individual, fie pe colective, condițiile de participare sunt și ele diferite.

Cei care participă individual trebuie:

— să strângă și să predea câte 80 gr. semințe din soiurile locale de măr, pe varietăți, 50 gr. semințe de păr sălbatec sau 100 gr. semințe de măr sălbatec. Deasemeni mai trebuie să strângă și să predea 2 kg. sâmburi de zarzăr (cais nealtoit) sau 5 kg. sâmburi de corcoduș, sau 500 gr. sâmburi de cireș sălbatec, sau 500 gr. sâmburi de vișin nealtoit.

— să planteze și să îngrijească cel puțin 5 specii din următoarele legume: cartofi, pătlăgele roșii, vinete, ceapă, castraveți, varză, gulii, fasole, mazăre, pe un teren de 5 sau 10 metri patrați. (Câte 1 m. p. sau 2 pentru fiecare specie);

— să adune omizile de pe 5 pomi roditori și să planteze fie 5 puieți de pomi, fie 10 arbuști de coacăze, sau agrișe, fie 25 arbuști de smeură, fie 400 fire de căpșuni.

Colectivele școlare participante la concurs cu un număr de circa 50 de copii trebuie:

— să strângă și să predea câte 10 kg. sâmburi din una din următoarele specii: corcoduș, zarzăr, cireș, vișin, precum și 3,500 kg. semințe de măr și păr;

— în grădina școlii, a internatului sau a casei de copii, să cultive și să îngrijească cel puțin 5 specii din următoarele legume: cartofi, pătlăgele roșii, vinete, ceapă, castraveți, varză, fasole, gulii, mazăre;

— dacă au o grădină mai întinsă, să înființeze o livadă cu pomi. Printre rândurile de pomi să planteze căpșuni iar aleele să fie plantate cu arbuști de agrișe sau coacăze.

In școlile unde sunt mai mult de 50 de copii cantitățile prevăzute se măresc în raport cu numărul copiilor.

Cercurile tinerilor naturaliști (circa 25 membri) participante la concurs, trebuie:

— să aibă porțiuni model cu culturi de legume și pomi fructiferi, să facă polenizări artificiale, iarovizări, hibridări și să urmărească rezultatele însemnându-le într'un caiet.

In anul acesta, Concursul tinerilor grădinari și pomicultori începe la data de 1 Aprilie și se încheie la 1 Decembrie.

Pentru pionierii și școlarii patriei noastre, Concursul tinerilor grădinari și pomicultori este un minunat prilej de a participa la înmulțirea grădinilor de zarzavat și legume, la plantarea a mii și mii de puieți, la sporirea belșugului patriei.

In livadă

Răzbătând prin ceața cenușie,
Soarele cu chip rotund, aprins,
Parc'ar spune plin de bucurie:
„Iarnă viforoasă, te-am învins!"

Pomii din livada școlii noastre
In frunzișuri vor primi'n curând
Oaspeții cu ciripiri măiastre,
Roiuri de albine zumzăind...

Când sădeam puieții în livadă,
V'amintiți, prieteni, cum visam?
„Precum pomii țării lui Miciurin,
Vor purta și-ai noștri rod pe ram!"

Azi sunt mari. Sub raza primăverii
Florile-i vor ninge în curând...
Dar, priviți! Omizile'n puzderii
Vor să roadă-al pomilor veșmânt!

Insă nu vor fi nicicând stăpâne
Peste pomii îngrijiți de noi!
O omidă nu va mai rămâne,
C'om porni cu ele crunt război!

...Iar în toamnă, când cu bucurie
Vom culege pârguitul dar,
Vom putea să spunem cu tărie:
„Munca noastră n'a fost în zadar!

Gelu OPROIU

Pe teren, sportivi!

Zăpada dispare încetul cu încetul, desgolind terenurile de sport și stadioanele.

Odată cu primăvara, vine și vremea sporturilor de stadion. Fiecare dintre voi, dragi prieteni, așteptați cu nerăbdare să vă amenajați terenurile sportive, să faceți antrenamente, jocuri și întreceri. De asemenea, cred că vă veți strădui cu toții să deveniți anul acesta mai puternici, mai vioi și mai îndemânatici. Fiecare doriți să alergați mai repede, să săriți mai bine, să puteți arunca mingea mai departe, deci să deveniți buni sportivi.

Pentru aceasta însă, trebuie să practicați cu interes atletismul. Este sportul care formează calitățile necesare unui bun sportiv, și tot el vă va ajuta la trecerea probelor Complexului F.G.M.A.

Desigur că vă puneți acum întrebarea: „Ce trebuie să facem ca să alergăm cu o viteză mai mare, ca să putem sări mai bine sau ca să aruncăm greutatea, sulița sau mingea mai departe?"

In primul rând, trebuie să vă antrenați și să vă perfecționați alergarea și săritura.

Pentru a vă desvolta forța de aruncare, vă veți antrena aruncând pietre ușoare, mingi de oină, aruncând greutăți care să nu depășească patru kilograme, sau veți face diferite aruncări cu mingea medicinală.

Țineți minte că aceste exerciții nu trebuie să fie executate prea mult timp fără întrerupere; pauzele sunt foarte necesare. Mai ales nu prelungiți un exercițiu dacă ați obosit.

Nu trebuie să faceți prea multe exerciții la un antrenament. Le împărțiți și voi cât mai bine: astăzi unele, mâine altele și așa mai departe. In orice caz un antrenament va cuprinde atât exerciții de alergare cât și exerciții de săritură.

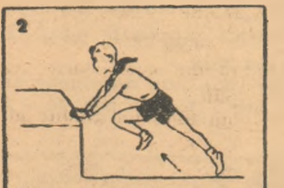
Folosind la antrenamentele voastre toate exercițiile arătate aici, veți obține o desvoltare fizică superioară, care va constitui punctul de plecare spre cucerirea viitoarelor voastre victorii sportive.

Și acum citiți și folosiți exercițiile arătate în desene.

Zeno DRAGOMIR
maestru al sportului

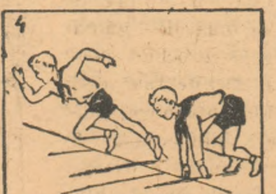
Alergarea cu pași săriți. *Se aleargă pe distanțe de 10—15 m..*

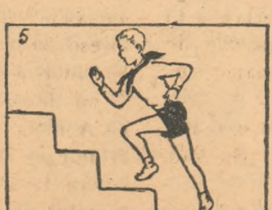
Stând cu corpul înclinat în față, cu mâinile sprijinite la perete, executați alergarea pe loc.

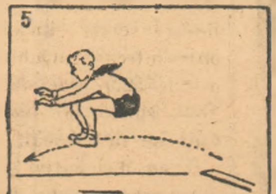
Alergarea cu genunchii sus, pe loc.

Alergări rapide *pe 10—20 m., plecând dela start, la comandă.*

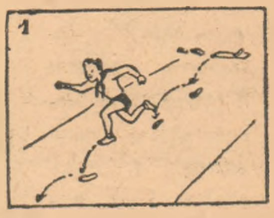
Alergări rapide *la deal sau în sus, pe trepte.*

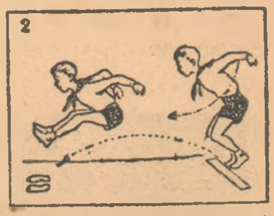
Sărituri în lungime *la groapa de nisip.*

Sărituri în înălțime *peste ștachetă.*

Venind cu un ușor elan faceți la început 3—5 pași săriți, cât mai lungi.

Sărituri în lungime *de pe loc.*

Luându-vă puțin avânt, încercați să atingeți cu mâna în săritură crăcile unui copac.

Comsomolul, mândria tineretului lumii

Congresul al XII-lea al Comsomolului

In dimineaţa de 19 Martie s'au întâlnit la Moscova cei 1334 de trimişi ai organizaţiilor comsomoliste de pe întreg cuprinsul ţării sovietice.

In marele Palat al Cremlinului, au răsunat cântece dragi, în toate graiurile celor 16 Republici Unionale. Au venit aici la Congres muncitori, agronomi, medici, profesori, ingineri, marinari, ostaşi...

Toţi aceşti tineri şi-au închinat cu aceeaşi înflăcărare forţele şi cunoştinţele cauzei construirii comunismului. Unii dintre ei poartă nume vestite: textilista Lidia Corabelnicova, laureată a Premiului Stalin, constructorul Vasili Eliseev, Erou al Muncii Socialiste, Ghennadi Rojdestvenschi, dirijor la Teatrul Mare de Stat al U.R.S.S. şi alţii şi alţii...

Rând pe rând, delegaţii iau cuvântul, vorbind despre munca tineretului în uzine, în institutele ştiinţifice, pe şantiere şi în colhozuri, despre însufleţirea cu care participă tineretul la valorificarea pământurilor virgine şi înţelenite, despre felul cum invaţă tineretul sovietic.

„In marea acţiune de valorificare a unor noi întinderi de pământ — a spus secretarul Comitetului Central al Comsomolului din Cazahstan, Colgatbec Abdrazacov — republica noastră e ajutată de întreaga ţară... Mii de soli ai tineretului din Moscova, Leningrad, Ucraina, Cuban, care au şi sosit la noi, sunt hotărîţi ca, împreună cu fraţii lor, cazahii, să transforme pământurile nelucrate de sute de ani, în bogate ogoare de grâu".

Dela tribuna Congresului, Mederbec Abdăculov, secretar al Comitetului Central al Comsomolului din R.S.S. -Chirghiză, a vorbit despre înflorirea culturală a poporului său, sub puterea sovietică. Dacă, înainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, Chirghizia nu avea măcar un alfabet propriu, ea a lăsat acum mult în urmă unele ţări din Orient şi din Europa Apuseană, în ce priveşte reţeaua de şcoli superioare.

Au mai vorbit Alexei Surcov, secretarul general al Uniunii Scriitorilor Sovietici, Alexandr Nesmeianov, preşedintele Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., Nicolai Romanov, preşedintele Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lângă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi mulţi alţii.

Oaspeţii străini invitaţi la Congres au adus salutul lor călduros Comsomolului Leninist. Bruno Bernini, preşedintele Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat a dăruit Congresului drapelul de onoare al Federaţiei. Salutând Congresul, Liu-Dao-Şen, secretarul Noii Ligi Democratice a Tineretului Chinez, a arătat că faptele glorioase ale comsomoliştilor însufleţesc tineretul chinez şi-l învaţă cum să devină ajutor şi rezervă a Partidului Comunist. Liu-Dao-Şen a oferit în dar comsomoliştilor un minunat drapel purpuriu şi un strung construit de muncitorii din Mukden.

Comsomoliştii au ascultat apoi cu dragoste mesagiile de prietenie aduse de oaspeţii coreeni, polonezi, francezi, maghiari şi italieni dela tinerii din ţările lor.

Salutul fierbinte al tineretului din R.P.R. a fost adus Congresului de către tovarăşul Vasile Muşat, prim secretar al C.C. al U.T.M.

In aceste zile de primăvară privirile tuturor tinerilor cinstiţi din întreaga lume se îndreaptă către Congresul gloriosului Comsomol.

„Veniţi cu noi spre construcţiile comunismului!" — răsună chemarea entuziastă a comsomoliştilor. Şi întreg tineretul sovietic îi urmează cu însufleţire, muncind pentru construirea comunismului, primăvara vieţii.

Răspuns unui prieten necunoscut

Gheorghi Arutiunianţ este unul dintre tinerii care a făcut parte din organizaţia comsomolistă ilegală din Crasnodon. El primeşte zilnic multe scrisori dela pionierii sovietici şi de la comsomolişti. Gazeta „Pionierscaia Pravda" a publicat răspunsul lui la scrisoarea unui pionier. Iată câteva fragmente.

„Dragă Fedia!

Imi scrii: „Eu mă gândesc foarte mult la voinţă, dar nu ştiu încă bine dacă o am sau nu. Spuneţi-mi: cum se educă o voinţă puternică, cine te poate învăţa?".

Cei mai buni educatori ai voinţei, ai curajului şi, în general ai tuturor calităţilor minunate ale omului sovietic sunt Partidul şi Comsomolul.

...Imi amintesc de scumpa mea şcoală din Crasnodon. Şi parcă văd cum stăm, Vania Zemnuhov, Serioja Levaşov, Tolia Lopuhov şi cu mine, discutând cu mare aprindere. Unul dintre tovarăşii noştri a cerut să fie primit în Comsomol. Invaţă foarte bine. Doi dintre noi se pronunţă „pentru". Cu toate acestea, Zemnuhov, secretarul comitetului, îşi apără punctul său de vedere.

— Omul ăsta e un îngâmfat! — spune Vania.

— Dar e un elev bun...

— Asta-i prea puţin! Comsomolistul trebuie să fie un exemplu în toate.

Organizaţia noastră comsomolistă cere tuturor membrilor săi să aibă voinţă puternică, să fie modeşti şi harnici.

...A izbucnit războiul. Mii de fii ai Comsomolului, împreună cu întregul popor, au pornit la luptă împotriva duşmanului. Organizaţia noastră a început să acţioneze în spatele frontului duşman. In zilele acelea grele pentru Patrie, noi am învăţat dela membrii Partidului, dela comunişti, ce înseamnă vitejia.

...La 9 Ianuarie 1943 fasciştii l-au prins pe viteazul nostru conducător, comunistul Filip Petrovici Liuticov. El a fost schingiuit de fascişti, dar a avut o atitudine neînfricată. Intors în celulă imediat după ce a fost torturat Liuticov a început să cânte cântecul: „Chinuit de temniţa grea".

După indicaţiile lui, Ulea Gromova le-a transmis tovarăşilor prin alfabetul Morse:

„Ultimul ordin al comandantului... ultimul ordin... Noi vom fi duşi la execuţie. Vom fi purtaţi pe străzile oraşului... Vom cânta cântecul preferat al lui Ilici... Ultimul ordin..."

...Numai marele exemplu al comuniştilor a putut să-i înveţe pe membrii „Tinerei Gărzi" să arunce cu mândrie în faţa duşmanului cuvinte de dispreţ, să moară astfel încât să devină nemuritori.

Detaşamentul de frunte al tineretului nostru — Comsomolul — s'a oţelit urmând întru totul Partidul".

Prietenii tăi de peste hotare

„Va reuşi oare experienţa?" Intrebarea aceasta îi frământă pe fiecare dintre micii chimişti din fotografie. Sunt pionieri cehoslovaci care fac parte din cercul de chimie al şcolii lor.

Ii vedeţi în fotografie pe copiii dela grădiniţa minei „Boleslaw Chrobry" din Walbrzych (R.P. Polonă). După orele de joacă şi plimbare, masa este totdeauna bine venită. Inainte însă trebuie să se spele, neapărat, pe mâini...

Incubatorul „B-60"

— Vrei să vezi incubatorul? Să mergem într'acolo, îmi spuse tovarăşul Sârbu. Să ştii că l-am construit aici noi cu forţele noastre. Am cumpărat numai betonul şi fierul...

Urmându-l pe tovarăşul Sârbu, m'am pomenit peste câteva clipe în faţa unui uriaş bloc de sticlă, gol pe dinăuntru, înalt de vreo doi metri şi jumătate şi lung de vreo patru! Nu ştiam ce să cred. Acesta să fie incubatorul? Tovarăşul Sârbu începu să-mi explice:

— Asta-i scheletul. Priveşte acum pereţii de sticlă. Sunt tripli. Un rând pentru încălzire, iar celelalte două pentru izolare termică, adică pentru păstrarea căldurii. Pe lângă fiecare din cei doi pereţi izolatori, în lungime, se pun câte două rânduri de rafturi cu sertare. In fiecare sertar încap cam 172 de ouă. Intregul incubator poate cuprinde 52.000 de ouă.

— Bine, dar înăuntru e cald. Cum se face încălzirea? Nu văd nici un dispozitiv.

Tovarăşul Sârbu zâmbi şi mă conduse spre o cabină mică ce se zărea în fundul sălii.

— Uite, motorul ăsta are un ventilator: el atrage aerul şi-l încălzeşte aici, cu ajutorul siguranţelor înroşite pe care le vezi. Aerul încălzit trece printr'un canal pe dedesubt, până sub incubator. De aici, el pătrunde între pereţii de sticlă ca să asigure înăuntru mereu aceeaşi temperatură. O mică parte din el primeneşte aerul din interiorul incubatorului. Apoi iese afară prin dispozitivul de acolo, de sus. E un sistem simplu şi foarte economic.

Mi-am însemnat toate acestea în carnet şi am desenat şi câteva schiţe, dar încă nu aflasem ce anume se petrece în incubator de când se aşează ouăle în cutii până ies puii. Tovarăşul Sârbu parcă îmi ghici gândurile:

— Să-ţi povestesc cum lucrăm noi aici: uite, Luni de pildă, ne sosesc 20.000 de ouă de găină. Mai întâi le alegem cu ochiul liber, să nu fie cumva ciocnite sau sparte. A doua zi le ovoscopiem, adică într'o cameră întunecoasă le privim la lumina unui ovoscop: aparatul acesta simplu are un bec, acoperit de un capac cu un mic orificiu. Aici ne dăm seama dacă ouăle nu cumva sunt vechi, dacă au camera de aer potrivit de mare şi dacă ea se află în partea de sus a oului. Marţi spre seară le aşezăm în incubator în primele patru rafturi de sus. In săptămâna următoare mutăm ouăle din primele sertare cu un raft mai jos, iar în locul lor se pun altele. Joi, în săptămâna a doua, se face mirajul: tot cu ajutorul ovoscopului, vedem care n'au pui şi le scoatem din incubator. Şi aşa se repetă operaţiile săptămână de săptămână. In a patra săptămână din ouăle puse în seria I-a ies puii.

Iată dar cum dintr'un singur incubator, într'o lună, pot să se

ivească atâtea mii de puişori.

De aici ei iau drumul spre crescătoriile de păsări ale gospodăriilor de stat, colective şi individuale.

AI. G. ARCALEANU

Povestiri dintr'un detaşament

...Şi aşa am alungat din mijlocul nostru îngâmfarea, minciuna, lipsa de voinţă şi ne-am făcut prieteni noi, prieteni buni. Cu ei e mai uşor să mergi la drum, să înveţi, să lucrezi cu tovarăşii.

Aşa i-au povestit deunăzi pionierii din detaşamentul 3, unitatea 8 din Cluj reporterului nostru STELA IUCAN, iar ea a scris tot ce i-au spus pionierii ca să aflaţi cu toţii cum şi-au făcut ei prieteni voinţa, modestia, perseverenţa, cinstea. Citiţi povestirile de mai jos.

„Şi eu am voinţă!"

Observaseră dela o vreme băieţii că pe Minciu Ion cărţile mai mult îl încurcă decât îl ajută. De ce nu şi-a făcut azi lecţiile la Limba română? Pentrucă l-a furat un roman interesant. De ce n'a învăţat la Matematică? Pentrucă ieri a citit toată după amiaza.

Chiar Minciu mărturisea adesea necăjit:

— Ce să fac? Mă duc acasă şi-mi pun în cap să nu citesc mai mult de un ceas. Dar cum pot să-l las eu pe viteazul Spartacus încercuit de duşmani, fără să ştiu ce se petrece cu el? Aşa că citesc mai departe, până ce aflu c'a scăpat. Sunt gata să las cartea, dar pe Spartacus îl ameninţă o nouă primejdie. Şi uite aşa, citesc până seara târziu şi nu mai am când să-mi fac lecţiile.

Adeseori Ion le povestea colegilor cu admiraţie despre Pavel Corceaghin, eroul cu voinţă de fier, despre Spartacus, comandantul neînfricat al armatei de sclavi şi despre alţi oameni cu suflet minunat cu care visa el să semene într'o zi.

— Ei asta-i, spuneau băieţii, vrei să devii un om întreg şi n'ai atâta voinţă să laşi romanul de-o parte până ce-ţi termini lecţiile.

Pe Ion l-au pus pe gânduri discuţiile astea cu colegii. Adevărat! Ce-ar gândi eroii lui dragi, dacă ar şti că el, Ion, care vrea să le semene, n'are pic de stăpânire de sine? L-ar judeca, desigur, foarte aspru.

★

Ion a primit primele note bune, una după alta, la diferite materii.

— Nu mai citeşti romane? l-au întrebat băieţii glumind.

— Să nu mai citesc? Nici vorbă. Doar şi cărţile m'au învăţat să am voinţă. Citesc în fiecare zi, însă numai cât îmi propun. Nu depăşesc nici cu 10 minute timpul stabilit. Şi, ştiţi, mă simt foarte bine. Am văzut că şi eu am voinţă!

Cum s'a certat Ingâmfarea cu Modestia

Poate c'a fost aşa, ori poate nu, dar se spune că, aflându-se prin clasa a VI-a, Modestia şi Ingâmfarea s'au luat la harţă.

— Eu am să'nving, spunea încruntată Ingâmfarea. Ai să vezi!

— Ba cred că n'ai să învingi, răspundea liniştită Modestia. S'au mai văzut pionieri buni la învăţătură şi totuşi modeşti.

— S'or mai fi văzut, dar Darius Pricop nu-i ca ei.

Iată, aşa se spune că s'au certat Modestia şi Ingâmfarea din pricina lui Darius Pricop dintr'a VI-a, care la începutul anului era unul dintre cei mai buni elevi la Matematică. De-i dădeai o problemă ori un exerciţiu, ţi-l rezolva cu uşurinţă, când se explica o lecţie nouă o'nţelegea dintr'o dată.

Dar nu ştim cum s'a făcut că prădalnica de Ingâmfare a pus stăpânire pe el. Şi Darius nu mai învăţa.

— Las'că ştiu eu Matematică, îşi spunea el ori de câte ori dădea cu ochii de carte. Totu-i simplu.

După câtva timp când a luat un 3, s'a cam mirat el: „Ei, se mai întâmplă. Da' nu-mi stric eu media. Tot 5 îmi iese". Peste puţin însă, la lucrarea scrisă a luat 2. Atunci chiar n'a mai ştiut ce să creadă. De unde-or fi venind notele astea proaste?

— Din îngâmfarea ta, i-au răspuns băieţii. Te-ai crezut grozav şi n'ai mai învăţat. Tu ai rămas pe loc, dar noi, toată clasa, am mers înainte.

Când a deschis din nou manualul, Darius a văzut că nu i se mai pare chiar atât de simplu să rezolve problemele. Şi a început să înveţe.

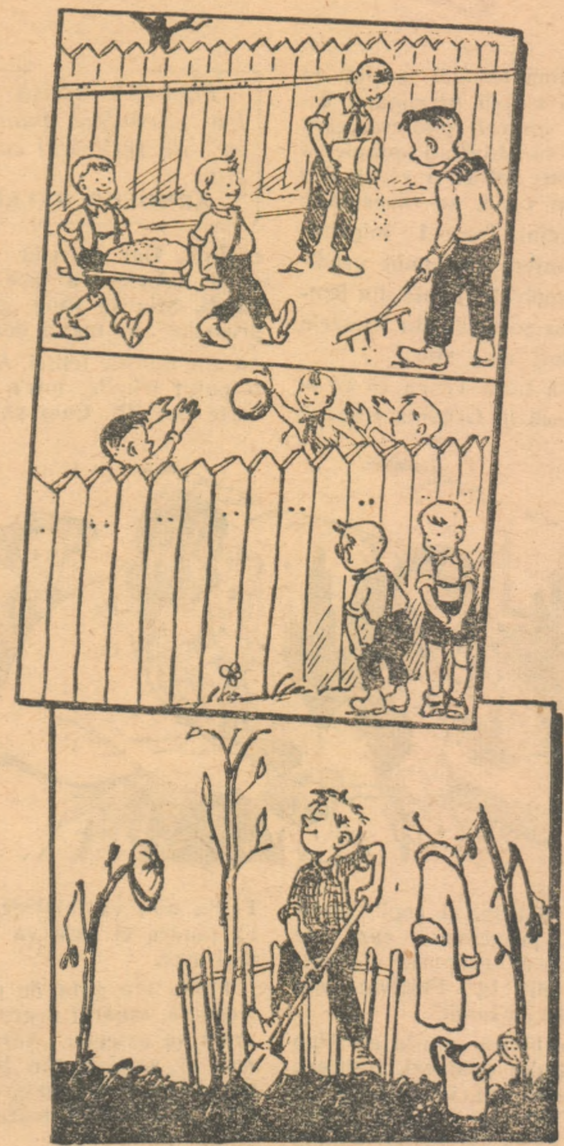
— Na, te-ai crezut grozav! mormăia din când în când, aducându-şi aminte de spusele tovarăşilor.

Şi, dându-şi seama cât de mult a rămas în urma celorlalţi, se puse pe învăţat.

★

Mai târziu, întâlnindu-se în aceeaşi clasă, Ingâmfarea şi Modestia nu s'au mai certat. Mai bine zis, Ingâmfarea n'avea chef de vorbă. Aşa că, atunci când Modestia i-a spus: „Ei, vezi că Darius şi-a înţeles greşeala şi nu mai e încrezut, deşi învaţă iarăşi bine". Ingâmfarea s'a făcut că nu pricepe şi a tăcut chitic.

Se mai întâmplă şi aşa...

Sus: „Şi când te gândeşti că la treabă ne-au chemat şi pe noi".

Jos: „Să mai spună cineva că eu nu port de grijă pomilor!"

Vorbe înţelepte

Despre minciună

Omul care e flecar
Troncăneşte ca un car

Pentru un şoarece se'nnoadă
Şi jură că n'are coadă
Şi
Incornorează ţânţarul
De ţi-l face cât măgarul
Sau
Vei, nu vei, el cu d'a sila
Face musca cât cămila.

Minciuna ca glonţul în apă se afundă
Şi îndată ca frunza iese în undă.

Despre leneşi

Aşteaptă îmbucătura
Să i-o dea mură în gură.
Insă
Mai bine ar tot mânca.
De cât ceva ar lucra

Despre prietenie

Prietenul adevărat
Este acela,
Care te sfătuieşte spre bine, iar nu care-ţi laudă nebuniile.

Cine a aflat în lume prieten adevărat
El o comoară bogată'n viaţa sa a câştigat.

Despre frică

Omul fricos totd'auna
umblă cu ghiaţa în sân.
El
Se sperie de toate buruienile...
N'are'mprejur biet nimica
De unde să-şi lege frica...
Fricosului
De o gânganie mică,
Păru'n cap i se ardică
Şi pielea i se 'nfurnică.

ANTON PANN

Săritura la... Geografie

Gabriela s'a bucurat tare mult când au început să se facă înscrieri la cercul sportiv. A dat fuga să se înscrie printre primii.

— O să facem sărituri, o să ne căţărăm pe frânghii, o să învăţăm exerciţii grele de gimnastică, le spunea ea însufleţită colegilor.

Când ceru însă tovarăşului profesor s'o înscrie, el dădu din cap hotărît:

— Nu Gabriela, nu te putem înscrie în cerc. Inainte de a veni să alergi şi să sari cu noi, trebuie să faci o săritură mare şi să-ţi ajungi clasa la Geografie. Am auzit că ai 2 şi nu vrem să avem printre noi sportivi care sunt codaşi la învăţătură.

Gabriela plecă abătută. In urmă auzi glasul profesorului. „O să te primim bucuroşi când ai să vii însoţită de note bune."

Acasă, Gabriela şi-a pregătit toate lecţiile apoi a deschis cartea de Geografie, şi-a adunat toate notiţele şi a pornit în lungă plimbare peste ţări, peste ape, peste câmpii, însemnându-şi numele fiecăreia dintre ele. Şi în ziua aceea şi în zilele următoare şi-a petrecut multe ceasuri aplecată asupra hărţii, asupra manualului. Uneori ajungea în faţa unor munţi cu piscuri şi trecători de ale căror nume uitase cu totul, cu fel de fel de zăcăminte pe care trebuia să şi le noteze şi să le ţină minte, ori la marginea unor ţinuturi cu nume încurcate şi atunci se oprea.

„Ce să fac? se întreba Gabriela. Nu pot merge mai departe. Tare e greu".

Dar singură-şi răspundea:

— Cum ar fi în sala de sport, dacă aş avea de făcut o săritură grea? Cum m'aş descurca? Poate n'aş reuşi nici prima, nici a doua, nici a treia oară, dar până la urmă tot încercând ar merge... Aşa că trebuie să fac şi săritura asta grea.

După câtva timp, profesoara o scoase pe Gabriela la lecţii. Acum ea ştia să povestească limpede şi bine despre locurile pe unde călătorise cu gândul şi despre cele văzute în cale.

Profesoara a fost mulţumită de răspunsul Gabrielei şi alături de 2 în catalog a apărut un 4, prietenul bun al lui 5. Şi 4 i-a şoptit Gabrielei că 5 nu va întârzia să sosească dacă ea va stărui pe calea bună.

Intr'o zi Gabriela a intrat în sala de gimnastică. Şi ea le-a spus colegilor ei din cercul sportiv vorbele pe care le pregătea de atâta vreme:

— Am sărit, am făcut săritura la... Geografie!

Despre un 2 ascuns

Intr'o zi am primit un 2 mare şi nesuferit la Matematică. Aşa cum se obişnuieşte, tovarăşa dirigintă a clasei mi l-a trecut în caietul de note. M'am necăjit foarte mult, dar mi-am spus:

— In afară de mine şi de colegi n'o să mai ştie nimeni de el. Acasă n'am să spun, iar caietul îl ascund eu bine, să nu-l vadă nimeni.

Mama avea obiceiul ca, în fiecare zi, când ajungeam acasă să mă întrebe:

— Ei, Lucia, cum ţi-a mers azi la şcoală? Ce mai e nou? Şi eu începeam să-i povestesc ce s'a întâmplat mai deosebit în ziua aceea, pe cine a mai ascultat tovarăşa profesoară, ce note am primit. Şi de data aceasta mama m'a întrebat. I-am răspuns repede, ridicând din umeri: „Nu s'a întâmplat nimic deosebit, mi-a mers bine".

Nu m'am simţit în apele mele toată ziua. Zilele următoare am fost deasemeni neliniştită şi parcă m'ar fi apăsat ceva.

— Niciodată n'am să mai ascund adevărul, îmi făgăduiam. Mi-era teamă că tata o să fie mai supărat când o afla dela şcoală de nota asta. Deodată mi-a venit un gând, simplu, bun: să spun adevărul. Am alergat după tata, care tocmai pleca în oraş. M'am ţinut de el şi, pe stradă, mi-am luat inima în dinţi şi i-am spus: „Ştii tată, eu am primit un 2 la Matematică... Şi n'am avut curajul să-ţi spun". Tata m'a mustrat, ce-i drept, dar eu din clipa aceea m'am simţit uşurată de parcă mi s'a luat o piatră de pe inimă. De atunci n'am mai ascuns niciodată adevărul.

Lucia BĂRĂIANU
det. 3, unit. 8

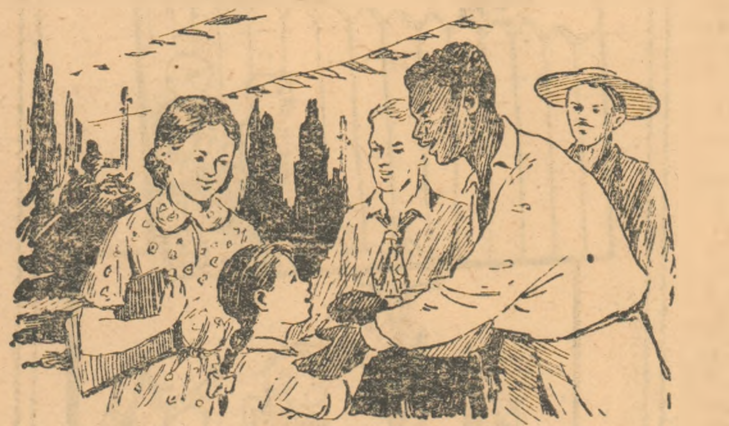

Prietenii

Povestire scrisă pentru „Scânteia pionierului" de scriitorul columbian
ARNOLDO PALACIOS

Grădina Icoanei se află la capătul străzii Alexandru Sahia. E un colț pitoresc, care te face să bănuiești apropierea unui parc întins și vechi. Din când în când, se răspândesc în Grădina Icoanei miresme ce amintesc parfumul grădinilor tropicale. Poate din lemnul, din scoarța, din frunzele arborilor, cine știe...

Multă lume venea să se odihnească în Grădina Icoanei:

tineri, bătrâni și copii. Lume veselă, prietenoasă, care se apropia de grupurile de oaspeți veniți la Festival din toate țările lumii.

Pe o bancă se afla un grup format din polonezi, francezi, sud-americani, iranieni și un negru. Pe alee trecu o tânără cu o fetiță de mână. Copila se opri deodată în fața grupului.

Tânărul negru de pe bancă privi ochii mari și luminoși ai fetiței, chipul ei deschis, vesel. Se gândi: „Aici copiii sunt socotiți tot ce-i mai de preț. In țara asta, tineretul nu se teme de viitor". Se întoarse o clipă cu gândul înapoi, la copiii din țara sa. Copii ce se jucau desculți, vânând cuiburi de pescăruși în ținuturile nisipoase, copii ce învățau să conducă luntrea pe râurile repezi. Copii ce alergau prin păduri să prindă pasărea-muscă sau admirau sborul lin al libelulelor. Și durerea coborî în inima tânărului negru... Copiii patriei lui nu mergeau la școală, pentrucă n'aveau nici școli nici învățători. Erau copii în zdrențe, flămânzi, triști, chinuiți...

Fetița privi curioasă, rând pe rând, pe cei de pe bancă. „De toate neamurile au venit la Festival", își spuse ea. Se simți îndemnată s'o roage pe sora ei să mai întârzie puțin prin parc.

Tânărul negru se ridică și-i întinse mâna zâmbind. Fetița se apropie, și el o ridică cu brațele-i voinice sus, sus de tot. O lăsă apoi binișor la pământ și o mângâie blând pe creștetul bălai.

— Plecăm Anita — spuse sora fetiței.

— Nu încă...

— Dar trebuie!

— Mai vreau să vorbesc cu el — spuse fetița, agățându-se de brațul tânărului negru.

Acesta ar fi vrut să-i spună la rândul lui, măcar câteva cuvinte. Dar nu știa românește. „Ce-are a face — se gândi. Știu să spun „pace și prietenie". Ar mai fi dorit însă să afle numele fetiței. Așa i-ar fi putut trimite, într'o zi, o carte poștală. Cum să facă?

Fetița nu-l va înțelege. Poate că tânăra ei soră va pricepe mai ușor.

Fetița era gata de plecare. Deodată, tânărul negru îi făcu semn să aștepte. „Adresa", îi zise el scoțând din buzunar un creion și o bucată de hârtie. Cu cea mai mare seriozitate, fetița luă creionul și hârtia. Se așeză pe bancă și, sprijinind foaia pe genunchi, scrise cu litere citețe: Anita Faur. Apoi adresa și, mai jos, câteva cifre: telefonul.

— Mă chemi la telefon, îi spuse ea prin semne, îndepărtându-se.

— Te voi chema, promise tânărul negru.

...Altă dată, tânărul negru făgăduise poate lucruri mai importante unor oameni maturi, și nu le împlinise. Dar de astă dată simțea că trebuie să-și țină promisiunea.

In dimineața următoare, în-

soțit de un prieten român, el telefonă.

★

Sora Anitei studia la Institutul de Teatru. Anita vorbea deseori cu ea despre cele ce văzuse și auzise în timpul Festivalului, de zilele acelea minunate. Ea își amintea cu drag de tânărul negru care o mângâiase cu gingășie, atunci în vara târzie, pe aleea din Grădina Icoanei.

Intr'o zi, sora Anitei trebuia să recite o poezie în fața profesorului, o poezie a poetului negru pe care ea și Anita îl cunoscuseră atunci, în zilele Festivalului.

Căzuse prima zăpadă. Străzile, acoperișurile caselor, parcurile, aleile din Grădina Icoanei, erau de o albeață, fără pată. Anita ieșise să se joace alături de alți copii, cu primii fulgi de zăpadă. Zeci de copii înfofoliți în haine de iarnă, veseli, lărmuind, alergau prin Grădina Icoanei, pe sub copacii înfloriți de chiciură. Bulgări de zăpadă nenumărați, albi și netezi, brăzdau văzduhul.

In vremea aceasta, în clasă, sora Anitei începuse să recite poemul. Profesorul privea afară prin fereastră și asculta atent fiecare vers. Cuvintele, versurile, se înșiruiau monoton. „Trebuie să declami cu mai multă căldură, cu mai multă însuflețire", o întrerupse profesorul pe sora Anitei.

Apoi, gânditor, cu vocea înecată de emoție, spuse studentei:

— Știi că autorul acestui poem este în agonie în temniță?

Intâi o durere adâncă copleși inima tinerei studente.

Se gândi la suferințele milioanelor de luptători din țările ce nu și-au cucerit încă libertatea. Se gândi la sutele de tineri, care, ca și poetul negru, prietenul Anitei, sunt condamnați la temniță, și la torturi, pentru „vina" de a fi luat parte la Festival.

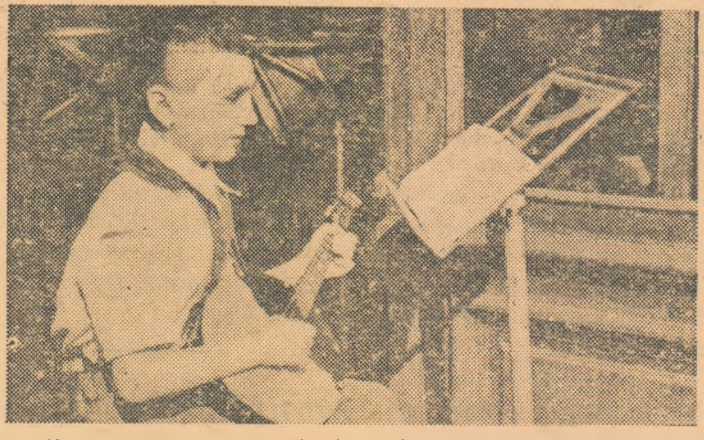
Apoi durerea se schimbă în mânie și ură adâncă împotriva imperialiștilor care vor să gâtuiască libertatea popoarelor, care schingiuiesc tineretul și întunecă viața copiilor de muncitori.

Işi aminti de chipurile cunoscute la Festival, de prietenul cel vesel al Anitei, prieten care zace acum în închisoare...

Reîncepu poemul. Și în fiecare vers se incrusta sufletul ei întreg. Din fiecare vers răzbătea eroismul luptătorilor din colonii. Fiecare vers biciuia cu cuvinte de oțel pe capitaliștii tâlhari și ucigași. Din fiecare vers, străbătea încrederea într'un viitor luminos, fericit...

Din activitatea cercurilor artistice

La Palatul pionierilor din București

Minunat instrument e-dombra! Pionierul Gavrilescu Stelian a îndrăgit-o mult și pe zi ce trece, cântecele executate de el sunt tot mai frumoase.

DOMBRISTUL

Când intri în cercul de instrumente populare rusești, sunetele melodioase ale balalaicelor, ale chitarelor, ale dombrelor, te învăluie numaidecât, purtându-te parcă pe întinsuri de stepă...

Ați auzit de Djambul Djabaev, marele poet al Cazahstanului sovietic? Dombra i-a fost tovarășă nedespărțită întreaga viață și'n sunetele ei și-a compus minunatele cântece. Când îi amintești de asta lui Gavrilescu Stelian, unul dintre proaspeții dombriști ai cercului, băiatul se simte foarte mândru. Numai de vreo cinci luni învață la dombră, dar i-a deprins binișor rosturile și-i hotărît să ajungă a o stăpâni pe deplin. Impreună cu Lizica Grumberg, care cântă foarte frumos din balalaică, cu pionierul chitarist Florea Ioan și cu ceilalți, se pregătește pentru minunata serbare ce o vor da în iunie, la aniversarea organizației de pionieri. In această privință nu se lasă însă mai prejos nici

CERCUL DE COREGRAFIE

O sală largă, unde acordurile pianului ritmează mișcările celor ce învață „Baletul Florilor", care va fi prezentat la festivitatea din Iunie.

Incet, ca să nu tulburăm repetițiile, ieșim pe coridor îndreptându-ne de astă dată către

CERCUL LITERAR.

Aici se discută cu multă aprindere cartea „Copiii raiului de muștar", a scriitoarei sovietice N. Calma.

La cercul literar, ca și la celelalte cercuri, activitatea devine în fiecare zi din ce în ce mai bogată, mai interesantă.

Sandu ALEXANDRU

Artiștii amatori se pregătesc...

Intr'una din zilele trecute stația de radio-amplificare anunța programul cercului de artă dramatică al Casei pionierilor:

— Ați ascultat câteva cântece pionierești. Urmează piesa „Scurt circuit".

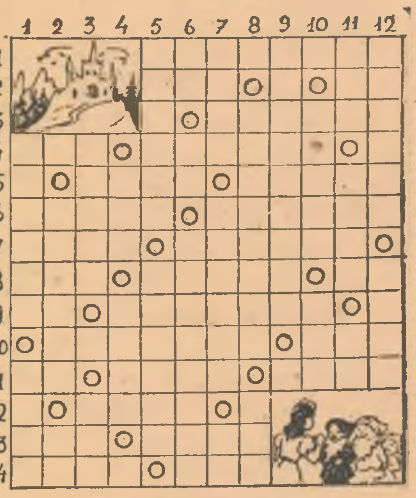
Nu este prima dată când pionierii interpretează o piesă frumoasă la stația de radio-amplificare.

Cetățenii din orașul Râmnicu-Vâlcea ascultă întotdeauna cu plăcere programele lor.

Acum ei pregătesc piesa „Casa pisicii" de Marșac. Iar pentru viitor au în plan „Clubul căpitanilor celebri".

Marinela LAZĂR
instr. sup. Casa pionierilor R. Vâlcea

Din lumea basmelor

ORIZONTAL

1. Citești în basme despre feți... 2. Acum... în poveștile lui Creangă...! Un cerc și un unghi. 3. O parte a feții. 4. Măsura pentru barba unui pitic ce cutreieră lumea călare pe un iepure șchiop. ...Piatră, prietenul lui Strâmbă-Lemne. 5. Zăvor. Cel mai mic dintre feciorii împăratului din basme. 6. La nunta lui Făt-Frumos cu Ileana Cosânzeana a fost un mare... A plecat cu ușa'n spate. 7. A pățit atâtea încât și numele îl arată. Lăutarii din balada „Miorița". 8. Dănilă Prepeleac l-a schimbat pe o capră. Acolo stătea domnița din poveste. O sută unu la romani. 9. Făt-Frumos creștea într'o zi, cât creșteau alții într'un... Pe el se înfășoară firele. 10. Locuitori în U.R.S.S. Cei trei iezi o țineau zăvorîtă de frica lupului. 11. La soare te puteai uita, dar la dânsa...! Pe Setilă nu-l săturau nici apele „ei". Dușmanul de moarte al lui Harap Alb. 12. ...Frumoși, voinicii voinicilor din basme. 13 Și încălecai pe „ea" și vă spusei povestea mea. 14 Prietenul credincios al lui Făt-Frumos. Cosițele Ilenei Cosânzene erau ca de...

VERTICAL

1 Avea pui de aur în „povestea porcului". Te poartă prin lumea închipuirilor fantastice. 2. O sfarmă în palmă Sfarmă-Piatră. Pronume personal. 3. Formă. Arată marinarilor drumul. 4. Vânt... fără sfârșit. Zgripțuroaica pădurii, învinsă de Făt-Frumos (pl). 5. Coborît cu parașuta. Zâna cea bună îi dădea întotdeauna lui Făt-Frumos câte o... 6. Smulge darurile naturii. Un capăt al frâului. Unul din uriașii basmelor. 7. Suman (se folosește în Transilvania). Armă a lui Făt-Frumos (pl). Se găsește în bujor. 8. Au aripi și mănâncă jăratic, în basme. Bun, la gust, dar otrăvit în povestea „Albă ca zăpada". 9. Vrăjite, așa cum sunt unele lucruri și ființe în basme. 10. Se află și în orașul copiilor. Se găsesc în el jucării, globuri și lumini A întâmpinat-o pe „Scufița Roșie" în pădure. 11. In „mijlocul" luptei Făt-Frumos capătă noi puteri. Haină fără mâneci cusută cu multe și felurite culori. Pronume posesiv. 12. Fumoasa frumoaselor. El a strâns toți dracii într'o turbincă.

Redacția: București, str. Academiei Nr. 17 Tel. 6.09.26 — Administrația: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii